

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžr/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200663
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200663.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1/ M. L., bytom J. XXX, Q., G. J., 2/ F. P., bytom G. XXX, C., G. J., 3/ O. I., bytom X. F. XXX, A., G. J., zastúpených JUDr. Marekom Ďuranom, advokátom so sídlom Štefánikova trieda 34, Nitra, proti odporcovi: Okresný úrad Nitra, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, 2/ Obec Beladice, Gaštanová 167, Beladice, 3/ Lesy Slovenskej republiky, š.p., OZ Topoľčianky, Parková 7, Topoľčianky, zastúpené JUDr. Evou Mihókovou, advokátkou so sídlom Ul. 1. mája 22, Zlaté Moravce, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OU-NR-PLO-2015/005163-319/92-R-VI/a. zo dňa 12. júna 2015, na odvolanie navrhovateľov 1. až 3. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/48/2015-46 zo dňa 20. októbra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 19Sp/48/2015-46 zo dňa 20. októbra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie odporcu č. OU-NR-PLO-2015/005163-319/92-R-VI/a. zo dňa 12. júna 2015 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Zároveň odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1. až 3. náhradu trov konania 845,76 € na účet ich právneho zástupcu JUDr. Mareka Ďurana do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Preskúmaným rozhodnutím č. OU-NR-PLO-2015/005163-319/92-R-VI/a. zo dňa 12. júna 2015 odporca rozhodol podľa § 5 ods. 4 písm. g/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 330/1991 Zb.“) a podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon č. 229/1991 Zb.“) vo veci týkajúcej sa O. P. rod. G., nar.

XX.XX.XXXX ako pôvodnej oprávnenej osoby v dobe uplatnenia reštitučného nároku a naposledy bytom G. XXX, C., G. J., zomrelej dňa XX.XX.XXXX, právnych nástupcov (dedičov) zomrelej osoby (v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 229/1991 Zb.), a to 1/ M. L., rod. P., 2/ F. P., rod. P. a 3/ O. I., rod. P., zastúpených advokátom JUDr. Marekom Ďuranom na strane jednej a Slovenského pozemkového fondu Bratislava, zastúpeného Regionálnym odborom v Nitre, Za Hydrocentrálou 6, Nitra, Lesy Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica, zastúpené o.z. Topolčianky, Parková 7, Topolčianky a Obce Beladice, zastúpenej starostom obce Miroslavom Lisým, ako povinných osôb na strane druhej, že:

I. Právnym nástupcom oprávnenej osoby sa nepriznáva vlastnícke právo ani právo na náhradu z dôvodu, že oprávnená osoba - u parc. č. XXX, evidovanej na mape určeného operátu registra E-KN v k.ú. B. roľa - z konfiškácie vyňatá časť o výmere 8 ha (v pozemkovom katastri parc. č. XXX, pôvodne pozemkovoknižná parc. č. XX, vedená v PKN vložke č. X. Neskôr pôvodná nehnuteľnosť podľa Geometrického plánu a výkazu plôch ku grafickému plánu zo dňa 28. apríla 1948 a Geometrického plánu a výkazu plôch ku grafickému plánu zo dňa 06. mája 1948 rozdelená a pričlenená do novovytvorených parc. č. XX/X a parc. č. XX/X)

a/ v časti roľa - o výmere 5 ha - nespĺňa podmienku § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 229/1991 Zb., t.j. podmienku prechodu nehnuteľností na štát alebo a právnickú osobu (zachované vlastníctvo), lebo z konfiškácie vyňatá výmera 5 ha - ako nekonfiškované zachované vlastníctvo bolo na meno oprávnenej osoby konkretizované formou bezodplatného Výmeru o vlastníctve pôdy č. 2583/48-19 zo dňa 13. mája 1948,

b/ vo zvyšnej časti - pôvodne roľa - o výmere 3 ha - nespĺňa podmienku § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 229/1991 Zb., t.j. podmienku reštitučného titulu - prechodu pozemku na štát podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona, pretože za uvedení výmeru jej boli poskytnuté náhrady - časť formou peňažnej súdnej náhrady a časť formou bezodplatného pridelenia domu a príslušného stavebného pozemku (výmer o vlastníctve pôdy č. 2583/48-19 zo dňa 13. mája 1948).

II. Právnym nástupcom - dedičom oprávnenej osoby O. P., rod. G. - v priebehu konania zomrelej dňa XX. Z. XXXX nepriznáva vlastnícke právo ani právo na náhradu za nehnuteľnosti uvedené v podaní nazvanom ako Žiadosť o pokračovanie v konaní o vydanie nehnuteľností - Doplnenie podania - odstránenie nedostatkov podania zo dňa 24. novembra 2011 z dôvodu, že podľa § 13 ods. 1 (veta prvá a tretia), právo na vydanie nehnuteľností podľa § 6 zákona sa mohlo uplatniť najneskôr do 31. decembra 1992 a neuplatnením práva v lehote právo zaniklo (uplatnená predmetná časť reštitučného nároku dňa 24. novembra 2011, teda po zákonnej lehote). Ide o nehnuteľnosti vedené v pozemkovej knihe nasledovne:

k. ú. B.:

Pkn.vl.č. Parc.č. Kultúra Výmera v m2 VI. podiel
pôvod. Vlastníka

1 55 roľa 10 9352 1/2
57/1 roľa 13 4332 1/2
58/a-1 roľa 1 4632 1/2
2 41/1 dom, dvor, záhrada 7996 3/4
5 dom, dvor, záhrada 1 4084 3/4
50/61 roľa 12 1246 3/4
3 72 roľa 2 5177 1/2
15 88 roľa 2867 1/1
18 56 roľa 1 2948 1/2
22 52 roľa 16 0310 1/1
75 lúka 2 7935 1/1
54/1 roľa 10 2796 1/1
46 54/a roľa 2 9212 1/2
57 71 lúka 3237 3/4

76 roľa 2 1206 3/4
467 1 kaštieľ 4095 3/4
2 dom, dvor 1 6678 3/4
3/1 dom, dvor, záhrada 3 7444 3/4
4 dom, krčma 2158 3/4
43 roľa 29 1954 3/4
73 lúka 2 9334 3/4
74 lúka 4 9080 3/4
77/1 roľa 45 1685 3/4
113 roľa 86 7248 3/4
114 roľa 1751 3/4
115 roľa 5298 3/4
116 roľa 1762 3/4
117 roľa 1762 3/4
118 roľa 1762 3/4
119 roľa 6715 3/4
120 roľa 4057 3/4
121 roľa 4237 3/4
468 3/2 záhrada 475 3/4
(467,2)
3/3 dom, dvor 338 3/4
11 44 roľa 2 1483
47 roľa 1 7059
66 roľa 1266
20 45 roľa 1 2743
53 49 roľa 4 8134

k. ú. I.:

Pkn.vl.č. Parc.č. Kultúra Výmera v m2 Vl. podiel
pôvod. Vlastníka

443 136 les 2000 175/80
137/1 lúka 7459 175/80
138/1 les 5945 175/80
138/2 roľa 1 5371 175/80
138/3 roľa 1157 175/80
139/1 roľa 1365 175/80
140/1 dom, dvor 4446 175/80
249 dvor 252 175/80
256 dvor 162 175/80
258 dom, dvor 507 175/80
259 záhrada 7549 175/80
260 roľa 3482 175/80
1169 les 1 0844 175/80
1171 les 1 0125 175/80
1173 les 2 0508 175/80
1174 les 4106 175/80
1175 les 7762 175/80
1176 les 2741 175/80
1178 les 7427 175/80
1179/1 les 14 9002 175/80
1180 les 2960 175/80

1181 les 1586 175/80
1182 les 1 9433 175/80
1190 les 56 7178 175/80
1193 les 7 6091 175/80
1194 les 12 9267 175/80
1196 les 138 4816 175/80
1197 lúka 5377 175/80
1200 lúka 6215 175/80
1201 lúka 9848 175/80
1203 lúka 5575 175/80
1205 lúka 1446 175/80
1206 lúka 1967 175/80
1207 les 2381 175/80
1208 lúka 2 5583 175/80
1209 lúka 1 1545 175/80
1210 lúka 6420 175/80
1211 les 289 3584 175/80
1213 pasienok 5884 175/80
1214 les 45 3228 175/80
1218 lúka 2338 175/80
1219 lúka 3999 175/80
1220 lúka 7862 175/80
1221 lúka 752 175/80
1222 lúka 3392 175/80
1224 lúka 1 1980 175/80
1225 lúka 2629 175/80
1226 lúka 2216 175/80
1227 les 109 9601 175/80
1228 lúka 3 1870 175/80
1230 lúka 1183 175/80
1231 lúka 7377 175/80
1232 les 62 2314 175/80

k. ú. C.:

Pkn.vl.č. Parc.č. Kultúra Výmera v m2 Vl. podiel
pôvod. Vlastníka

1 132/58 roľa 22 9830 3/4

V odôvodnení krajský súd uviedol, že v záujme individualizácie veci, ktorá má byť predmetom konania zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) predpisuje účastníkovi konania dodržať aj určité náležitosti týkajúce sa obsahu podania. Osobitný právny predpis a to v konkrétnom prípade zákon č. 229/1991 Zb. neustanovil náležitosti podania povinnej osoby na vydanie nehnuteľností podľa zákona č. 229/1991 Zb. a tieto neustanovil ani v ďalšom zákon č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 503/2003 Z. z.“). Vyslovil, že ak podanie oprávnených osôb tak nemalo predpísané náležitosti, čo bolo v posudzovanej právnej veci preukázané, a bolo to preukázateľne zistené aj z podania oprávnenej osoby F. G., o ktorom zatiaľ správny orgán od roku 1992 nekoná, povinnosťou správneho orgánu bolo pomôcť účastníkovi konania tieto nedostatky odstrániť. Ďalej uviedol, že v prípade nedostatkov, ktoré

všeobecne bránia vecnému vybaveniu podania správny orgán musí poučiť podávateľa o spôsobe odstránenia nedostatkov a určiť mu na to primeranú lehotu. Správny orgán tak v posudzovanej veci aj urobil, keď rozhodnutím o prerušení konania a výzvou na odstránenie nedostatkov podania č. 319/92-R zo dňa 24. marca 1994 oprávnenú osobu vyzval na doplnenie odkladu o odňatí vlastníctva. V zmysle § 6 zákona č. 229/1991 Zb. oprávnenej osobe uložil uviesť čísla pozemnoknižných vložiek a čísla parciel, o vydanie ktorých žiada s tým, že bola vyzvaná, aby zaslala aj PK vložky a parcely, o vydanie ktorých žiada. Druhou výzvou zo dňa 05. júna 1998 žiadal okrem iného zaslať PK vložky a identifikáciu parciel, o vydanie ktorých oprávnená osoba žiada a treťou výzvou zo dňa 03. marca 2011 bola vyzvaná o doloženie dokladov preukazujúcich vzťah k vlastníkovi F. Q.-D. (zomrel dňa XX. F. XXXX) a doklady týkajúce sa oprávnenej osoby a jej právnych nástupcov. Z uvedeného vyvodil, že oprávnená osoba O. P., rod. G. bola hneď po uplatnení reštitučného nároku výzvou zo dňa 24. marca 1994 postupom podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku vyzvaná na doplnenie podania, ktoré správny orgán nepovažoval za úplné vrátane uvedenia čísla pozemnoknižných vložiek a čísla parciel, o vydanie ktorých žiadala. Ten istý správny orgán, ktorý podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku vyzýval oprávnenú osobu v roku 1994, 1998 a 2011 na doplnenie a upresnenie návrhu, následne neakceptoval podanie oprávnenej osoby resp. jej právnych nástupcov, ktoré bolo doručené správne mu orgánu dňa 28. novembra 2011. Zhodne ako v prípade nebohej oprávnenej osoby O. P., rod. G., rovnako postupovali aj právni nástupcovia nebohej oprávnenej osoby F. G., keď naposledy dňa 20. marca 2014 doručili správne mu orgánu upresnenie podania. Na margo postupu správneho orgánu, ktorý odstraňoval nedostatky podania už nebohých oprávnených osôb, krajský súd konštatoval, že listinné doklady, ktoré sa týkajú právnych nárokov oprávnených osôb vedených pod číslom správneho orgánu 3196/92-R sú reálne založené v administratívnom spise správneho orgánu, ktorý je vedený pod číslom 172/04-R.

Súd prvého stupňa uložil správne mu orgánu povinnosť, aby v ďalšom konaní spojil na spoločné konanie veci, ktoré sú u neho vedené pod číslami 319/92-R a 172/04-R a to z toho dôvodu, že sa týkajú tej istej účastníčky správneho konania, nebohej O. P., rod. G., resp. jej právnych nástupcov a týkajú sa ich uplatnených nárokov podľa dvoch zákonov a to zákona č. 229/1991 Zb. a zákona č. 503/2003 Z. z., ktoré po právnej stránke vecí spolu súvisia. Dôvodom na spojenie vecí je podľa krajského súdu aj tá skutočnosť, že správny orgán ani v jednej z vecí u neho začatých v zákonom stanovenej lehote podľa príslušných právnych predpisov nekoná a v zákonom stanovenej lehote nevydal rozhodnutia, čo znamená, že je nečinný. Hoci konanie vedené pod č. 172/04-R správny orgán prerušil do právoplatného skončenia veci vedenej pod č. 319/92-R, vo veci rozhodol rozhodnutím dňa 08. augusta 2005, ktoré bolo súdom zrušené a vec bola vrátená správne mu orgánu na ďalšie konanie a to v roku 2005. Správny orgán odvtedy vo veci nekoná. Výslovil, že úlohou správneho orgánu v ďalšom konaní bude rozhodnúť jedným rozhodnutím nielen o dvoch uplatnených nárokoch nebohej O. P. v konaniach vedených pod č. 319/92-R a 172/04-R, ale jeho úlohou bude rozhodnúť aj o uplatnenom nároku F. G. zo dňa 22. apríla 1992, ktorý bol doručený bývalému Pozemkovému úradu MPVŽ-SR, Štefánikova 88, Nitra ešte dňa 27. apríla 1992, a ktorý bol opakovane už nebohcou F. G. spísaný dňa 29. decembra 1992, a ktorý bol príslušnému správne mu orgánu doručený dňa 30. decembra 1992, t. j. v deň, kedy F. G. zomrela. Z uvedeného dôvodu mal za to, že je treba posúdiť po právnej stránke aj jej podanie, ktoré bolo spísané dňa 06. apríla 1993, a ktoré bolo doručené správne mu orgánu dňa 22. apríla 1993.

Konštatoval, že spojením vecí na spoločné konanie a rozhodnutím správneho orgánu vo všetkých troch uplatnených reštitučných nárokoch, ktoré sa u neho vedú, je potrebné zo zákona zabezpečiť jednotnú rozhodovaciu činnosť správneho orgánu a tým dodržanie zásady zákonnosti. Ďalej uviedol, že tento právny názor pre ďalší postup správneho orgánu v novom konaní, na ktoré sa mu prejednávajú veci vracia, je podľa § 250r OSP záväzný. Aj podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 243/07 právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti a nie iba súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že právni predchodcovia oprávnenej osoby nebohej O. P., rod. G. jasne prejavili vôľu smerujúcu k vráteniu celej výmery odobratých pozemkov. Považoval za potrebné zdôrazniť, že v správnom konaní a ani v priebehu súdneho konania nikto nespochybnil nárok právnych nástupcov oprávnenej osoby na vydanie celej požadovanej výmery a že oprávnené osoby o časť pôdy naozaj prišli. O tom svedčí aj postup správneho orgánu, ktorý v časti I.

rozhodnutia považoval a mal za preukázaný úmysel jednak oprávnenej osoby ako aj jej právnych nástupcov. Práve na základe výzvy správneho orgánu urobenej podľa § 19 ods. 2 a 3 správneho poriadku boli nároky oprávnených osôb bližšie špecifikované. Súd prvého stupňa v uvedenej súvislosti opakovane dal do pozornosti správnemu orgánu právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 8Sžo/220/2009 zo dňa 26. augusta 2010.

Proti rozsudku podal odporca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Namietal, že správnemu orgánu nie je možné uložiť povinnosť spojiť na spoločné konanie vec - neukončené reštitučné konanie č. 319/92-R vedené podľa zákona č. 229/1991 Zb. a vec - reštitučné konanie č. 172/04-R, vedené podľa zákona č. 503/2003 Z. z., hoci ide o veci s rovnakým predmetom konania. Zdôraznil, že v konkrétnom prípade nie je možné spoločné konanie a spoločné rozhodnutie v uvedených dvoch rôznych veciach - v jednej podľa zákona č. 229/1991 Zb. a v druhej podľa zákona č. 503/2003 Z. z., resp. nie je možné konať - rozhodovať vo veci podľa zákona č. 503/2003 Z. z., kým nebolo právoplatne rozhodnuté podľa zákona č. 229/1991 Zb., lebo sa nevie, či predmetné nehnuteľnosti budú alebo nebudú právoplatne vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb. Následne uviedol, že zákon č. 503/2003 Z.z. v ustanovení § 1 upravuje navrátenie vlastníctva s výslovnou podmienkou, že toto vlastníctvo k pozemkom už skôr nebolo právoplatne vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb., čo však v konkrétnom prípade, keď na predmetné pozemky bol uplatnený nárok aj podľa zákona č. 229/1991 Zb., o ktorom ešte nebolo právoplatne rozhodnuté, nie je splnené, preto nie je možné konať a rozhodovať podľa zákona č. 503/2003 Z. z..

Zároveň uviedol, že účelom zákona č. 503/2003 Z. z. bolo umožniť oprávneným osobám, ktoré neuplatnili svoj nárok v lehote do 31. decembra 1992, aby tento nárok mohli uplatniť v novej jednoročnej lehote do 31. decembra 2004. Predmetom vydania podľa zákona č. 503/2003 Z. z. sú pozemky, na ktoré neboli uplatnené reštitučné nároky alebo boli uplatnené po zákonom ustanovenej lehote. Zdôraznil, že právoplatné rozhodnutie o vydaní konkrétnej nehnuteľnosti vydané podľa č. 229/1991 Zb. vylučuje konanie, predmetom ktorého je tá istá nehnuteľnosť podľa zákona č. 503/2003 Z. z.. Doplnil, že nie je rozhodujúce, či správny orgán o žiadosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. rozhodol pred alebo po účinnosti zákona č. 503/2003 Z. z., pretože je potrebné najskôr právoplatne rozhodnúť o reštitučnej žiadosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. a až následne o žiadosti podľa zákona č. 503/2003 Z. z. Tieto konania nemožno spojiť do jedného konania, v ktorom by sa konalo a rozhodovalo o oboch reštitučných nárokoch, pretože to vylučuje znenie § 1 zákona č. 503/2003 Z. z..

Navrhovatelia 1. až 3. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu navrhli, aby odvolací súd odvolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietol a navrhovateľom priznal náhradu trov konania. Uviedli, že podľa § 250s OSP proti rozhodnutiu súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ OSP. Nakoľko Krajský súd v Nitre zrušil preskúmané rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP, navrhovatelia sú toho názoru, že proti napadnutému rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Dôvodom odvolania odporcu je skutočnosť, že krajský súd vyslovil právny názor v otázke postupu odporcu v rámci reštitučného konania, keď uložil správnemu orgánu povinnosť, aby v ďalšom konaní spojil na spoločné konanie veci, ktoré sú u neho vedené pod číslami 319/92-R a 172/04-R a to z toho dôvodu, že sa týkajú tej istej účastníčky správneho konania, alebohej O. P., rod. G., resp. jej právnych nástupcov a týkajú sa ich uplatnených nárokov podľa dvoch zákonov a to zákona č. 229/1991 Zb. a zákona č. 503/2003 Z. z., ktoré po právnej stránke veci spolu súvisia.

Odvolací súd sa preto podaným odvolaním vecne zaoberal napriek tomu, že podľa poučenia súdu

odvolanie nebolo prípustné. Krajský súd v dôvodoch odvolania nesprávne uviedol len dôvod zrušenia rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP, pretože vecný dôvod zrušenia spočíval rovnako v § 250j ods. 2 písm. a/ OSP. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So/143/2008)

Odvolací súd zistil, že v obdobnej veci už rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžo/82/2009 zo dňa 27. januára 2010, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/25/2008-36 zo dňa 27. októbra 2008. Predmetom súdneho prieskumu v uvedenej veci bolo rozhodnutie bývalého Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. ObPÚ 2008/00537/R zo dňa 25. februára 2008, ktorým rozhodnutím nebolo navrhovateľovi priznané právo na navrátenie vlastníctva ani právo na náhradu za nehnuteľnosti zapísané v PK vložke č. XXX v k.ú. O. O. na podiely pôvodných vlastníkov G. A., X. V. a T. V., rod. A. z dôvodu, že neboli splnené podmienky podľa § 1 zákona č. 503/2003 Z. z., t.j. že o vlastníctve k nehnuteľnostiam už bolo rozhodnuté podľa osobitného predpisu, a to zákona č. 229/1991 Zb. - rozhodnutím bývalého Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. 2005/00608 zo dňa 18. marca 2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07. decembra 2005.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 250ja ods. 7 OSP poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/82/2009 zo dňa 27. januára 2010, ktorého text uvádza nasledovne:

Navrhovateľ uplatnil svoj reštitučný nárok podľa zákona č. 503/2003 Z.z. v konaní vedenom pod č. ObPÚ 2008/00537 k pozemkom zapísaným v PK vložke č. XXX pre katastrálne územie O. O. po pôvodných vlastníkoch G. A., X. V. a T. V., rod. A.. Odporca rozhodnutím č. ObPÚ 2008/00537/R zo dňa 25. februára 2008 nepriznal navrhovateľovi právo na navrátenie vlastníctva a zároveň mu nepriznal právo na náhradu za pozemky, nakoľko právoplatným rozhodnutím č. 2005/00608 zo dňa 18. marca 2005 bol celý podiel po pôvodných vlastníkoch, t.j. XX/XXXX, priznaný iným navrhovateľom v zmysle zákona č. 229/1991 Zb.

Reštitučné zákony č. 229/1991 Zb. a č. 503/2003 Z.z. boli prijaté s cieľom zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989. Ich vzťah je vyriešený v ustanovení § 1 zákona č. 503/2003 Z.z. tak, že zákon č. 503/2003 Z.z. upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu, t.j. zákona č. 229/1991 Zb., príp. § 37 - § 39 zákona č. 330/1991 Zb. Ide teda o dva právne predpisy rovnakej právnej sily, ktoré nemožno posudzovať podľa vzťahu všeobecný - osobitný zákon.

Účelom zákona č. 503/2003 Z.z. bolo umožniť oprávneným osobám, ktoré neuplatnili svoj nárok v lehote do 31.decembra 1992 (podľa zákona č. 229/1991 Zb.), aby tento nárok mohli uplatniť v novej jednoročnej lehote do 31.decembra 2004. Predmetom vydania podľa zákona č. 530/2003 Z.z. sú pozemky, na ktoré neboli uplatnené reštitučné nároky alebo boli uplatnené po zákonom stanovenej lehote. V reštitučnom konaní podľa zákona č. 503/2003 Z.z. v nadväznosti na konanie podľa zákona č. 229/1991 Zb. sa zohľadňuje totožnosť predmetu, t.j. nehnuteľnosti, na ktorú je uplatnený reštitučný nárok, nezohľadňuje sa totožnosť subjektu - žiadateľa.

Môže nastať situácia, kedy v konaní podľa zákonov č. 229/1991 Zb. a č. 503/2003 Z.z. vystupuje tá istá osoba ako žiadateľ o navrátenie vlastníctva, avšak predmet konania (nehnuteľnosť) je iný. Táto skutočnosť - totožnosť subjektu - nepredstavuje prekážku v konaní podľa zákona č. 503/2003 Z.z. (§ 1). Na druhej strane sa však môže vyskytnúť situácia, kedy v konaní podľa zákonov č. 229/1991 Zb. aj č. 503/2003 Z.z. bola predmetom tá istá nehnuteľnosť, na ktorú si uplatňoval reštitučný nárok ten istý alebo iný žiadateľ; pričom podľa zákona č. 229/1991 Zb. bolo vo veci aj právoplatne rozhodnuté. V tomto prípade - totožnosť predmetu konania - ide o prekážku konania podľa zákona č. 503/2003 Z.z. bez ohľadu na to, či ide o rovnakých účastníkov konania alebo nie; inak povedané, právoplatné rozhodnutie o konkrétnej nehnuteľnosti vydané podľa zákona č. 229/1991 Zb. vylučuje konanie, predmetom ktorého je tá istá nehnuteľnosť, podľa zákona č. 503/2003 Z.z. Rovnako nie je rozhodujúce, či správny orgán o žiadosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. rozhodol pred alebo po účinnosti zákona č. 503/2003 Z.z., pretože je potrebné najskôr rozhodnúť o reštitučnej žiadosti podľa zákona č. 229/1991 Zb. a až následne o žiadosti podľa zákona č. 503/2003 Z.z. Tieto konania nemožno spojiť do jedného

konania, v ktorom by sa konalo a rozhodovalo o obidvoch reštitučných nárokoch, pretože to vylučuje znenie § 1 citovaného zákona č. 503/2003 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožnil s názorom krajského súdu, že pre vec je podstatnou skutočnosť, že účastníci konania podľa zákona č. 229/1991 Zb. a podľa zákona č. 503/2003 Z.z. neboli totožní. Práve naopak, podstatnou bola totožnosť predmetu konania. Aj vzhľadom na ustanovenie § 21 zákona č. 229/1991 Zb., podľa ktorého ak oprávnených osôb je viac a nárok na vydanie veci uplatnia len niektoré z nich, vydá sa im vec celá. Tak tomu bolo aj v prípade navrhovateľa, keď jeho bratovi, prípadne jeho právnym nástupcom, bol vydaný celý spoluvlastnícky podiel po pôvodných vlastníkoch na uplatnených nehnuteľnostiach. Navrhovateľ preto v konaní podľa zákona č. 503/2003 Z.z. už nebol legitimovaný na získanie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté podľa zákona č. 229/1991 Zb. ani na získanie náhrady za takéto nehnuteľnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 OSP z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 221 ods. 2 OSP.

V novom konaní krajský súd preskúma zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu s ohľadom na vyššie uvedené závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a vo veci opätovne rozhodne, pričom v novom rozhodnutí rozhodne podľa § 224 ods. 3 OSP aj o trovách odvolacieho konania.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.